

EGYETEM

SZTE OHA és FDSZ: az oktató és a tudós tekintélye is sérül

Ez a tartalom archív! A cikkben szereplő információk a megjelenés óta megváltozhattak.

Megjelent: 2016.01.13. 14:31

Szerző: SZEGEDma

Az SZTE Oktatói Hálózat és a Felsőoktatási Dolgozók Szakszervezete nyílt levélben fordult a miniszterhez, az államtitkárhoz, a rektorhoz és az egyetem dékánjaihoz és amelyet 270 egyetemi dolgozó írt alá.

A levél szövege:

“Tisztelt Balog Zoltán Miniszter Úr!
Tisztelt dr. Palkovics László Államtitkár Úr!
Tisztelt Prof. dr. Szabó Gábor Rektor Úr!
Tisztelt Dékánjaink!

Kérjük, támogassanak bennünket, és álljanak ki érdekeinkért a megfelelő fórumon!

Levelünkkel, mely az SZTE OHA kezdeményezésére jött létre, és az FDSZ SZTE is csatlakozott hozzá, az ELTE BTK oktatóinak hasonló kezdeményezésével való egyetértésünket fejezzük ki és ahhoz csatlakozunk, hiszen helyzetünk legnagyobbbrészt megegyezik az övékével.

Egyetértésünket fejezzük ki egyúttal az országos OHA petícióval is:

<http://oktatoihalozat.hu/az-oktatoi-halozat-peticioja/>

A napi híreket követve örömmel értesültünk, hogy a doktori képzésre járó hallgatók ösztöndíja az első két évben havonta 140.000 forintra, a második két évben havonta 180.000 forintra emelkedne. Ugyanakkor végtelenül méltánytalannak tartjuk, hogy a hallgatói ösztöndíjak és az oktatói bérek között így kiáltó aránytalanság jön létre. Az egyetemen oktató tanársegédek és adjunktusok 10 éve várnak a béremelésre. Számunkra teljességgel elfogadhatatlan, hogy mindössze 30-40.000 forintos béremelést ígérnek, azt is három éven át elhúzott emeléssel megoldva: az adjunktusok nettó 147.000 forintjához, a tanársegédek nettó 122.000-es fizetéséhez.

Így az a megalázó helyzet jönne létre, hogy a doktorandusz és több oktatója bére 2018-ban körülbelül azonos lenne, pedig egy adjunktus akár már 20 éve oktat az egyetemen, és már 10 éve megszerezte a PhD-fokozatot. A tanársegédeknek 40.000 Ft-tal lenne kevesebb a bérük, mint a hallgatók ösztöndíja, úgy, hogy Karunkon a tanársegédek is sokan doktori fokozattal bírnak.

FRIS

A doktori hallgatók rendelkeznek további kedvezményekkel, míg az oktatók csak minimálissal (pl. a habilitációs eljárás egy részének támogatása). Így a hallgatók juttatása a kedvezményeikkel nemcsak a tanársegédek fizetésénél lesz több, de a sok éve oktató, sok éve fokozatot szerzett tanáraink bérénel is. Ezáltal az oktató és a tudós tekintélye is sérül. Ez a helyzet megalázza az oktatókat, ezáltal magát az Egyetemet is és a Kart is.

A hírek szerint a doktorjelöltek a fokozatszerzésekor egyszeri, 400.000 forintos támogatásban részesülnének, pedig ez messze meghaladja a doktori fokozatszerzés költségeit, és az ösztöndíjasok számára a fokozatszerzés ingyenes. Ugyanakkor az oktatók számára a habilitációra jelentkezés 150 ezer Ft-ba kerül, és mi semmilyen esetben nem kapunk 400.000 Ft-os támogatást.

Egy adjunktus jelenleg 125.000 Ft nettóval, egy tanársegéd pedig akár 150.000 nettóval keres kevesebbet, mint a közoktatásban dolgozó, doktori fokozattal rendelkező pedagógusok. Egy pályakezdő bölcsész is többet keres, mint mi, akik oktattuk őket. Ugyanez a tarthatatlan bérhelyzet jellemzi karunkon a nem oktató beosztású tanárokat: a lektorokat és a nyelvtanárokat is.

A munkaszerződésünk irreális, heti 40 órában lehetetlenség minőségi munkát végezni az összes területen, amely szerepel a szerződésben. A mi feladatainknak csak felét teszik ki az óraterhelések és a kurzusainkkal kapcsolatos teendők: beadandók javítása, vizsgáztatás, tananyagfejlesztés stb. Ezek felett az alábbiak is feladataink: hallgatók vezetése, konzultációk (tdk, szakdolgozat, disszertáció); felkészülés új ismeretekből; az új lehetőségek alkalmazása szemináriumon, kielégítve a folyton változó hallgatói igényeket az új típusú, kevésbé tudományos tematikájú, gyakorlati órákon; kutatás; publikálás; konferenciák szervezése és előadóként való részvétel; új tárgyak kidolgozása; szerkesztés, lektorálás, fordítás; rengeteg adminisztráció és sok egyéb. Kutatásra mindnyájunknak csak a heti 40 óra elenyésző részében, leginkább afelett jut idő. (A tanársegédek és az adjunktusok nem vehetnek ki alkotói szabadságot.) Többségünknek hosszú évek óta a kötelezőnél jóval több az óraterhelésünk. Ugyanannyi idő alatt lehetetlenség egyre több munkát elvégezni. A BA-s, MA-s és PhD-s órák nem súlyozottan jelennek meg az óraterhelésünkben, egy PhD-s óra ugyanannyit ér, mint egy BA-s. A kurzusaink hallgatói létszáma szintén nem súlyozottan jelenik meg az óraterhelésben, ugyanannyinak számít, ha 3 vagy ha 100 hallgatónak kell jegyet adnunk egy kurzuson. Képtelenség a számunkra kiosztott egyre több feladatot bezsúfolni heti 40 órába. Mindezt alig több mint 100.000 Ft-os bérért.

Megjelent tanulmányainkért nemhogy nem kapunk tiszteletdíjat, gyakran még mi fizetünk a megjelenésükért. Szakdolgozat-vezetésért, -bírálatokért, doktorandusz témavezetőjeként sem, valamint semmi másért sem kapunk külön illetményt. Azért is gyakran saját zsebből fizetünk, hogy taníthassunk (saját gép, saját nyomtató, könyvbeszerzések stb.), többünknek óráinkra saját költségünkön kell fénymásolnunk. Azért is sokszor mi fizetünk, hogy konferencián vehessünk részt, hogy konferenciát tarthassunk, és igen gyakran a tudományos mellékmunkát (szerkesztés, fordítás, lektorálás stb.) ingyen, szakmai elkötelezettségből végezzük. Az oktatási kormányzat és az egyetem az általuk anyagilag nem támogatott és anyagilag el nem ismert, elsősorban nemzetközi tudományos tevékenységet kéri számon tőlünk saját előmenetelünkhöz és az egyetem akkreditációjához is. A belföldi és külföldi konferenciák részvételi díjait és egyéb költségeit legtöbbször saját magunknak kell állnunk. Az egyetemi vagy egyetemen kívüli pályázatok csak egy viszonylag szűk oktatói rétegnek jelentenek pénzforrást, a megpályázható pénzek nem elegendőek minden oktató számára, valamint sok oktatónak nincs ideje és ereje a bürokratikus papírmunkára, amit egy pályázat jelent.

2016 januárjától kapják meg minimum azt a bért tanársegédek és adjunktusok is, ami a bértábla szerint jár a doktori fokozattal rendelkező pedagógus kollégáinknak a közoktatásban. Mivel munkaköri elvárás a konferencia-részvétel és a publikálás, minden oktatónak legyen éves kerete, mely biztosítja az ehhez szükséges anyagi fedezetet. Álláspontunk érvényre juttatásához minden fórumot és minden törvényes eszközt igénybe fogunk venni.

Követelésünk nemcsak az oktatók bérére vonatkozik, hanem a lektorok és a nyelvtanárok bérére is: kapják meg kollégáink is minimum azt a bért, ami végzettségüknek, fokozatuknak megfelel a pedagógus bértáblában.

Az egyetemi nyelvtanárok, akárcsak felsőoktatásban oktató kollégáik, egyetemistákat oktatnak, igen magas óraszámban, ezért számukra sértő és megalázó, hogy nem illeti meg őket az "oktató" elnevezés. Tevékenységük jelentős része szaknyelvek oktatása, tehát nyelvtanári képesítésük mellett több szakterületre kiterjedő folyamatos önképzéssel olyan mértékű szakmai tudásra tettek szert, amely a közoktatásban dolgozó kollégáik viszonylatában egyértelmű minőségi többletet jelent.

A nem oktató-kutató státuszban lévő dolgozókat a tervezett változások rendkívül hátrányosan érintik. Ezek a kollégák segítik az oktatást, kutatást végző diplomások munkáját, illetve magasan képzett munkaerőként számos területen hozzájárulnak az SZTE színvonalas működéséhez. Az ő munkájuk ugyanúgy nélkülözhetetlen és fontos, mint az oktató és kutató kollégáké. Számukra nem megoldás a 150 000 Ft-os bérminimum, hiszen ezzel ugyanarra a fizetési szintre kerül a teljesen képzetlen és a diplomás dolgozó. Az így keletkező bérfeszültség – ami a közalkalmazotti bértábla differenciálatlansága miatt már eddig is fennállt – csak tovább fokozódik. Ráadásul, ha a bérrendezés a bérminimum megállapítására korlátozódik, akkor semmiféle béremelésben nem fognak részesülni azok a nem oktató-kutató dolgozók, akiknek – esetleg csak bérkompenzáció révén, de – eléri, sőt meghaladja a jelenlegi bére a 150 ezer Ft-ot. Az ő fizetésük is szánalmasan kevés ahhoz a munkához képest, amit a felsőoktatásban el kell végezniük.

Elfogadhatatlan továbbá, hogy a tervek szerint a nem oktató-kutató dolgozók béremelését az egyetemnek kell kigazdálkodnia. Ez a béremelés – ami a jelenlegi tervek szerint csak bérminimum-emelés – nevetségesen csekély (akár nullával egyenlő) ugyan az egyes dolgozók számára, de a bértömeget tekintve kigazdálkodhatatlan az egyetem számára, így a dolgozókat a tömeges elbocsátás fenyegeti. Azok az egyetemek, amelyek a klinikák, kórházak fenntartásával küzdenek, nem tudják előteremteni a béremelés összegét, hiszen folyamatos tartozást görgetnek maguk előtt. A nem oktató-kutató dolgozók elbocsátása az oktatást és a kutatást is katasztrofális állapotba hozza, hiszen ezek a dolgozók teremtik meg annak feltételeit, hogy a működési, szervezési feladatok a felsőoktatásban megvalósuljanak. Rájuk hárul az órarendek megtervezése, összehangolása, a hallgatók ügyeinek intézése, az oktatással-kutatással kapcsolatos adatok és nyilvántartások kezelése, és a szakok indításának adminisztrációs terheit is ők hordozzák. A könyvtári dolgozók nemzetközileg elismert magas színvonalon végzett munkája nélkül megbénulna az egyetemi oktatás és kutatás; közülük többen maguk is önálló kutatásokat végeznek.

A létszámleépítésekkel a gyakorlati oktatás is veszélybe kerülhet, mivel nem lesznek elegendő számban hallgatói gyakorlatot előkészítő vagy azt megtartó munkatársak.

Az informatikusok elvándorlása is komoly problémát jelent egyetemünknek. Informatikai területen olyan alternatív munkalehetőségek vannak a városban, amelyek sokkal magasabb fizetést kínálnak a jól képzett munkaerőnek, így azok egymás után mennek el tőlünk, s lassan a pályakezdőknek sem érdeke ide jönni. Így nemcsak az informatikai szolgáltatások magas

színvonalú biztosítása jelent egyre komolyabb kihívást, de már az alapszintű ellátás is veszélybe kerülhet.

A béremelés fedezetét teljességgel a költségvetés biztosítsa, és ne az intézményeknek kelljen kigazdálkodniuk, hiszen az csak elbocsátások árán lehetséges. Legyen annyi kollégánk, hogy ne kelljen több órát tartanuk, mint amennyi a munkaszerződésünkben szerepel, illetve a kötelező óraszámunk feletti óráinkért járjon fizetés-kiegészítés.

Szeged, 2016. január 10..

Bízva az egyenlő elbánásban, az SZTE dolgozói:

270 aláírás”

Kommentek

0 hozzászólás

Rendezés: Legújabb ↕

Hozzászólás írása...

Facebook Hozzászólások modul

HASONLÓ TÉMÁK: #FELSŐOKTATÁSI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE #FDSZ #SZTE OKTATÓI HÁLÓZAT #SZTE OHA

←

OLVASTA MÁR?

Palkovics: tizenheten pályáztak a Szegedi Tudományegyetem kancellári posztjára

KÖVETKEZŐ

Szombaton lesznek a középiskolák központi írásbeli vizsgái

→

EZ IS ÉRDEKELHETI

SZTE-s végrehajtás: Szalai Balázs pere az OHA és az egyetem olvasatában (FRISSÍTVE)

Dux László: Szándékosan összevethetőek a közoktatás és a felsőoktatás bérei

Palkovics László Szegeden: nem érdemes összevetni a doktori hallgatók jövedelmét az oktatókéval (FRISSÍTVE)

Kihívások 2.1 – A szakok megmaradásáért küzdöttek, rossz szájjal távoztak a megjelentek + FOTOK